

Романюк Т. Ф.

ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України»

ЕПОХА ІННОВАЦІЙ

Загальну характеристику сторіччя, що настало, особливо першу його половину можна визначити двома словами — **епоха інновацій**, глибокої трансформації всіх сторін життя суспільства, що визначає долю й вигляд людства на найближче сторіччя [1].

Структура масштабу і природа нинішньої світової фінансово-економічної кризи не мала раніше аналога. Одночасно збіглися цикли трьох криз. Кон'юнктурна криза (цикл 5 років), криза відтворення (цикл 10 років), криза виробництва (цикл 50 років), якщо перших два цикли можна вирівняти за рахунок фінансових інструментів, то третій 50-літній можливо подолати тільки через здійснення інноваційного прориву до нового шостого технологічного укладу. Якщо це не зробить багато держав, не будуть допущені до інтелектуальної світової квазіренти. Тому потрібно запропонувати нову грошово-кредитну політику по здійсненню переходу на інноваційно-інвестиційну модель розвитку.

Дана криза не тільки фінансова, економічна і соціальна. Це також криза існуючих теорій і концепцій, способу мислення, моральних цінностей, духовності й у першу чергу свідомості [2].

Крім трьох економічних циклів, збіглися ще три цикли цивілізаційного рівня. На зміну шостої – індустріальної цивілізації прийшла сьома постіндустріальна, на зміну четвертого покоління локальних цивілізацій прийшло п'яте покоління, а також настав час третього світового суперциклу.

Але якщо перших три кризи під силу подолати інноваційній економіці, то других три цивілізаційні кризи здатна подолати тільки ноосферна економіка.

Будучи географічною й соціокультурною ланкою, що зв'язують, що інтегрується в Європу й країни, що розвиваються Азіатсько-Тихоокеанського регіону, держави - учасники СНД (пострадянські країни), виходячи із прогнозу глобальних викликів людству, у тому числі кліматичних, використовуючи переваги міждержавного економічного співробітництва, повинні зайняти гідне місце в загальносвітовому поділі праці [3].

Людей, які здатні відрізнити неправильний шлях від дійсного, здатний побудувати розумне щасливе життя, яке стане третім етапом перехід до ноосферної моделі економіки.

Основний висновок з вищевикладеного: які б сучасні інноваційні моделі економічного розвитку не були впроваджені, вони не здатні захистити державу і його громадян від завоювання й поневолення, якщо ми не зможемо опанувати сучасними геофінансовими технологіями.

Потрібно створювати нові правила гри, виходячи з національних і загальнолюдських інтересів, і вириватися зі світової фінансової «павутини».

1. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / Авт.-упоряд.: Г.О. Андрощук, І.Б. Жилияв, Б.Г. Чижевський, М. М. Шевченко. – Парламентське вид-во, 2009. – 632 с.
2. Мунтіян В.І. Основи теорії інформаційної моделі економіки. – Київ: Видавництво «КВІЦ». – 368 с.: 10 іл.
3. Россия стратегия инновационного прорыва / Б.Н.Кузык, Ю.В.Яковец. – М.: ЗАО «Издательство» Экономика», 2004. – 632 с.